

සුවිශ්ද ආචය දෙවියන් වහන්සේට අයිති ස්වභාවයකි. ගුද්ධනටය ගනෝන් එය අපගේ පිටතයට ඇඟා වන අන්ත්‍ර පිළිබඳවන් අධ්‍යයනායක යොදාව මෙම පාඨවින් අජේක්මිත ය.

යෙසායා 6:1-8

යෙසායාගේ කැදුවේමේ පසුබිම

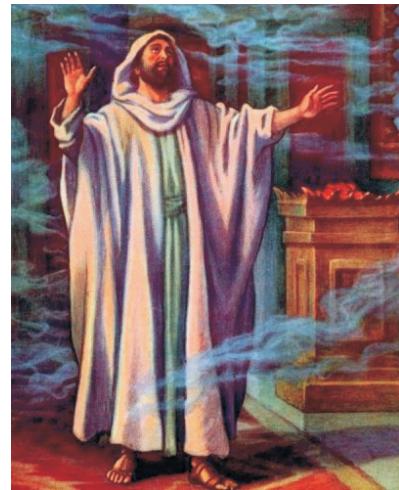
යෙසායා 6 වැනි පරිවිෂේෂයේ පසුබිමට අයත් වන්නේ ස්. පූ. අවවන ගත වර්ෂයේ දකුණු දිග රාජ්‍යයයි. අසිරියා අධිරාජයාගෙන් දකුණේ ජ්‍රදා රාජ්‍යයට බලවත් දේශපාලනික තර්ජන එල්ල වී තිබුණේය. ඉන් පසු සිරියාවෙන් හා ඉග්රායෙල් රාජ්‍යයන් ද ආක්‍රමණ හා තර්ජන තිබුණි. යෙසායාගේ කැදුවේම මෙවැනි පසුබිමක දිවැසිවර කාර්යයක් ඉටු කිරීම සඳහා විය.

දෙවියන් වහන්සේට අකිකරු වීම මෙන් ම උන්වහන්සේ කෙරෙහි විශ්වාසය නො තැබීම සෙනාගගේ සින් දුෂ්‍රා වීමට හේතු විය. එහෙයින් යෙසායා, දෙවියන් වහන්සේ අපේක්ෂා කරන “ගුද්ධන්වය” පිළිබඳ බලගතු දිවැසිවැකි හෙළිදරව් කරයි.

යෙසායාගේ කැදුවේම

යෙසායා සිය කැදුවේම ලබන්නේ ගුද්ධ වූ දේව මාලිගාවේ සිටියදී ය. මහු දුටු දේශනය තුළින් දෙවියන් වහන්සේ ගුද්ධ මාලිගාව තුළ දී මහුගේ පාපය කමා කර දිවැසිවර සේවය සඳහා මහු කැප කළ සේක.

යෙසායා දෙවියන් වහන්සේ දැකින්නේ දේව මාලිගාවේ අතිගුද්ධ ස්ථානයේ උස් වූ උදාර වූ සිංහාසනයක් මත වැඩ සිටින අයුරිනි. උන්වහන්සේ වටා සිටින සෙරාප්වරුන් උන්වහන්සේගේ සුවිශ්දකම තෙවරක් හඩ නගා කියති. මෙයින් හැඟී යන්නේ ගුද්ධන්වය හෙවත් පිවිතුරුකම දෙවියන් වහන්සේට ම පමණක් හිමි ලක්ෂණයක් බව සියලු පිළිබඳ යුතු වේ.

මෙහි දී යෙසායා තමන් ‘කාලක්නීයෙක’ බවත් ‘අපවිත තොල්’ ඇති සෙනාග අතරේ සිටින බවත් පවසයි. මෙමගින් දෙවියන් වහන්සේගේ සුවිශ්දන්වය ඉදිරියේ මහුව සිය පාපී ස්වභාවය ඉතාමත් ගැමුරු ලෙස අවබෝධ වන බව පෙනී යයි. (යෙසායා 6: 5)

මෙ දරුණනයේ ර් ලැගට ගිනි අගුරක් යෝජායාගේ මූබයේ තැවරීමෙන් ඔහුගේ පාපය කමාකර, ඔහුගේ අපරාධය පහවීම ප්‍රකාශ වේ. එනම් දෙවියන් වහන්සේ අගුද්ධ, පාප මිතිසා ප්‍රතික්ෂේප නොකර පිළිගන්නා සේක. මෙසේ දෙවියන් වහන්සේ ඉදිරියේ පිළිගැනීමක් ලබන මිතිසා කමාව ලබනවා පමණක් නො ව රෝත් වඩා වැඩි යමක් දෙවියන් වහන්සේ වෙතින් ලබයි. එසේ වන්නේ ඔහු තමාගේ පාපය ගැන සැබැඳු අවබෝධයක් ඇතුව පැමිණි විටයි. එය නම් සුවිශ්චද්ධ දෙවියන් වහන්සේ මිතිසා හට ලබා දෙන ගුද්ධකමේ ජීවිතය යි.

පිවිතුරු ජීවිතයක් ලැබේය හැකි වේ ද?

යෝජායාට දෙවියන් වහන්සේ දෙන ගුද්ධත්වය උන්වහන්සේගේ දිවැසිවර කාර්යය මිතිසුන් අතරට ගෙන යන පණිවිකරුවා වීමට යි. එනම් දේව හඩ මිතිසුන්ට ඉදිරිපත් කිරීමට යි. එය දුෂ්කර ය, කටුක ය. එනමුත් ඒ සඳහා දෙවියන් වහන්සේ ඔහු තුළ ගුද්ධත්වය සහතික කළ සේක. ඔහු ඔහුගේ පාපය පිළිබඳවත්, සෙනාගේ අපවිතුකම පිළිබඳවත් මනා අවබෝධයක් ඇතිව දෙවියන් වහන්සේගේ කැමැත්තට හාර විය.

අපට අවශ්‍ය ගුද්ධත්වය කුමක් විය යුතු ද? යෝජායාට එම ගුද්ධත්වය ලැබෙන්නේ දේව කාර්යය මිතිසුන් අතර ගුණ්ට කිරීම පිණිස ය . "මෙන්න මම මෙහි ය. මා යැවුව මැනව." (යෝජායා 6:8) යන පිළිතුරෙන් මෙය සනාථ වේ. අපේ පාපී ස්වභාවය බරපතල නම් ගුද්ධත්වය සඳහා අපට ඉල්ලීමක් කළ හැකි ද? පුළුවන.

එහෙන් එම ගුද්ධත්වය දෙවියන් වහන්සේගෙන් අප ඉල්ලන්නේ අපට මහන්තත්වයක් ලබා ගැනීමේ යටි අදහසින් නම් එය ලැබෙන්නේ හැත. එය ඉංඛ ලැබෙන දෙයක් හෝ අප කිතුනුවන් වූ පමණින් ම ලැබෙන දෙයක් ද නොවේ. නමුත් එම ගුද්ධකම අපේ පාපී බව අවබෝධ කර ගැනීමෙන් ලබාගත හැකි ය. එවිට අපි තවත් අපගේ නොව, දෙවියන් වහන්සේට ම පමණක් අයිති අය වෙමු. මෙසේ අප දෙවියන් වහන්සේට අයිති අය වී දේව කැමැත්ත මග නොහැර සමාජය තුළ කියා කරමු.

එසේ ම දාවිත් රජ වැනි අය පවා දෙවියන් වහන්සේගේ සුවිශ්චද්ධත්වය ඉදිරියේ තමන්ගේ පාපයේ බරපතලකම අවබෝධ කර ගත්හ. දෙවියන් වහන්සේ තව දුරටත් තමන් සමග නැති බව බැත්ශේෂා සම්බන්ධ පාපයෙන් පසුව දාවිත්ට දැනුණි. ඔහුට ඔහුගේ රජ කමේ බලවත් හාවය කිසි ප්‍රයෝගනයක් නැති බව අවබෝධ විණි. එසේම සාතන්ගේ පරික්ෂාවලට ඔහු බලවත් ලෙස ගොදුරු වී සිටි බව ඔහුට හැඟුණි. ඔහුට දෙවියන් වහන්සේගෙන් "නිරමල සිතක්" අවශ්‍ය වූ යේ එහෙහිනි. අන් සියලු දෙයට වඩා දෙවියන් වහන්සේ සමග සැබැඳු සම්බන්ධතාවකට යැමට ඔහුට දැවෙන අවශ්‍යතාවක් ඇති වූණි. ඔහු දෙවියන් වහන්සේට මෙසේ ආයාවනා කරයි.

'මාගේ පාප මලින් මා පිවිතුරු කළ මැනව' (ගිතාවලිය 51:2)

'දෙවිදුනි මා තුළ නිරමල සිතක් මවා වදාල මැනව' (ගිතාවලිය 51:10)

දෙවියන් වහන්සේගෙන් පිවිතුරු ජ්‍යෙෂ්ඨයක් ලබන මිනිසා සැම විටම සමාජයේ යහපත සඳහා ක්‍රියා කරයි. ඔහු/ඇය දෙවියන් වහන්සේට උවමනා ආකාරයට ක්‍රියා කරන්නකු බවට පත් වේ. මෙය යෝගාධාරී සිදුවූවාක් මෙන් ම ඔහු ම අයකුට අවදානමක් ඇතිවිය හැකි ක්‍රියාවලියකි. එම අවදානමෙන් මිදි යැමට දෙවියන් වහන්සේ අපට උදව් කරන සේක.

එවන් දිවියක් ගත කිරීමට ඉද්ධාන්ම මග පෙන්වීමෙන් දිරි ගනිමු.

ක්‍රියාකරකම්

1. යෝගාධාරී කැඳවීම කුළ ඉද්ධාන්වය පිළිබඳ ඔබ උගත් කරුණු කිහිපයක් ලියා දක්වන්න.
2. පාසලේ දී ඔබ පරික්ෂාවට ලක් කරන පිවිතුරු දිවියකට බාධා කරන කරුණු නක් ලියන්න.